

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 май 1981 година*

„Решение за обявяване на недействителност - Последици – Възстановяване на недължимо плащане”

По дело 66/80

с предмет преюдициално запитване до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Tribunale Civile di Roma по производството, висящо пред този съд между,

Spa International Chemical Corporation, Рим

и

Amministrazione delle finanze dello stato (Италианска администрация на финансите)

относно тълкуването, от една страна, на член 17 от Договора за ЕИО, по-специално по отношение на последиците от обявяването на недействителността на Регламент (ЕИО) № 563/76 на Съвета от 15 март 1976 г. относно задължителната покупка на обезмаслено мляко на прах, държано от интервенционни агенции, предназначено за употреба във фуражи (Официален вестник L 67, стр. 18), по-специално във връзка със сумите, платени, но недължими съгласно този регламент и, от друга страна относно тълкуването на различни регламенти на Съвета и Комисията относно възстановяването при износ на суми за комбинирани фуражи,

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Smart и г-н T. Koopmans, председатели на състав, г-н A. O'Keefe, г-н G. Bosco, г-н A. Touffait, г-н O. Due и г-н U. Everling, съдии,

Генерален адвокат: г-н G. Reischl,

Секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 21 януари 1980 г., получено в Съда на 3 март 1980 г., **Tribunale Civile di Roma** е отправил до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО няколко преюдициални въпроса относно тълкуването на член 177 и

* Език на производството: италиански.

относно тълкуването или действителността на различни регламенти на Съвета или Комисията, единият от които се отнася до задължителната покупка на обезмаслено мляко на прах, държано от интервенционните агенции и другите - относно възстановяването на суми при износ на комбинирани фуражи.

2. Тези въпроси бяха повдигнати в хода на производството между италианската финансова администрация и ищеца по главното производство, производител на комбинирани фуражи, който иска от тази администрация, от една страна, връщането на обезпечения, които Ж е предоставил или за които във всеки случай е платил от името на неговите доставчици и които администрацията е обявила за конфискувани и, второ, възстановяването на суми при износ, което му е било отказано към момента на износа на някои комбинирани фуражи.

3. С цел намаляването на запасите от обезмаслено мляко на прах чрез повишаване на използването на този продукт във фуражите за животни, Регламент № 563/76 на Съвета от 15 март 1976 г. (ОВ L 167, стр. 18) постави предоставянето на някои помощи от страна на Общността, за използването на протеинови продукти и пускането в свободно обращение в Общността на някои продукти, използвани при производството на комбинирани фуражи, в зависимост от задължението за покупка на определени количества обезмаслено мляко на прах, държани от интервенционните агенции. За да се гарантира спазването на това задължение, предоставянето на помощи и пускането в свободно обращение бяха подчинени или на доказателство за покупка на обезмаслено мляко на прах или на предварителното предоставяне на гаранция, която подлежеше на конфискация в случай на неизпълнение на задължението за покупка.

4. Ищецът по главното производство първо е представил гаранции и освен това е заплатил за тези, представени от някои от неговите доставчици. По този начин той е получил предвидените помощи, но тъй като не е изпълнил задължението за покупка на обезмаслено мляко на прах, тези гаранции не са били освободени от страна на компетентната италианска администрация. По-късно, за да избегне задължението да предостави гаранция той внася, съгласно временната процедура за внос, а не съгласно процедурата за пускане в свободно обращение, продукти от страни, които не са членки, които той използва при производството на комбинирани фуражи. Крайният резултат е, че когато тези фуражи е трябвало да бъдат изнесени за страните, които не са членки и ищецът е поискал да се възползва от възстановяването на сумите при износ, което е предвидено в член 16 от Регламент № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно общата организация на пазара със зърнени култури (ОВ L 281, стр. 1) това възстановяване на суми му е отказано, на основание, че фуражите съдържат продукти, които никога не са били в свободно обращение в Общността и че условието за предоставянето на възстановяването е тези суровини да са с произход от Общността или поне да са били в свободно обращение на нейна територия.

5. С различни решения, постановени на 5 юли 1977 г. по дела 114/76, 116/76 и съединени дела 119 и 120/76 (Recueil, 1977 г., стр. 1211), Съдът като се произнася по преюдициалните въпроси, поставени му от различни национални съдилища е решил, че Регламент № 563/76 на Съвета е недействителен, тъй като

цената, по която млякото на прах трябва задължително да бъде закупено, е фиксирана на толкова несъразмерно ниво по отношение на пазарните условия, че съставлява дискриминационно разпределение на тежестта на разносните между различните селскостопански сектори и нещо повече, тъй като подобно задължение не е необходимо, за да се постигне предвидената цел, а именно, освобождаването на запаси от обезмаслено мляко на прах.

6. Ищецът по главното производство, който не е бил страна по производствата, които са довели до запитването отправено до Съда, съответно поддържа становището, че гаранциите, които е предоставил или за които е платил, не могат да се изискват или в последствие да бъдат конфискувани, тъй като те са служели само за гарантиране на изпълнението на едно задължение, което е било наложено на незаконно основание. Освен това, той вярва, че след като единствено с цел да се избегне представянето на тези гаранции, той е внесъл от страни, които не са членки някои комбинирани фуражи, които е преработил съгласно временна процедура за внос, а не съгласно процедурата, при която продуктите се пускат в свободно обращение, той би следвало да има право да получи възстановяването при износ за тези комбинирани фуражи, все едно че те са били в свободно обращение в Общността. Той счита, при условията на евентуалност, че във всеки случай има право на възстановяване за зърнените съставки, с произход от Общността, които се съдържат в продуктите, които той е изнесъл. Той претендира от италианската администрация възстановяването или плащането на сумите, равностойни на конфискуваните гаранции и възстановяванията, които са му били отказани.

7. За да разреши този спор, националният съд е отправил до Съда следните въпроси:

„1. Съгласно член 177 от Договора, поражда ли обявяването на недействителността на регламент на Общността действие *erga omnes* или то е задължително само по отношение на Съда *a quo*; по-специално, възможно ли е в този случай принципът, който се съдържа в Решение от 27 март 1963 г. по съединени дела 28, 29 и 30/62 да бъде разширен по отношение на обявяването на недействителност?

2. Ако се приеме втората хипотеза, недействителен ли е Регламент № 563/76 от 15 март 1976 г. на същите основания като тези, посочени в Решенията от 5 юли 1977 г. по дела 114, 116 и съединени дела 119 и 120?

3. В случай че посоченият регламент е недействителен, трябва ли да се поддържат принципите, на които се основава правния ред на Общността, за да се допусне или да не се допусне при определени условия и в някакви крайни срокове възстановяването на недължимо платените суми на дадено лице, което, и ако е така обявяването на недействителността предоставя ли на самото лице правото да претендира възстановяване на сумата, съгласно националния закон, която той преди това е заплатил въз основа на правилото, което е било обявено за недействително и, ако е така, това обвързано ли е със специфични условия или крайни срокове или се подчинява на определени условия, особено като се има пред вид случая, в който претенцията е относно възстановяването на суми, платени от ищеца на неговите доставчици?

4. Чрез препращане до правото на Общността, и по-специално до Регламент № 192/75 на Комисията от 17 януари 1975 г., (ОВ L 25, стр. 1) Регламент № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г., (ОВ L 281, стр. 1), Регламент № 2743/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г., (ОВ L 281, стр. 60), Регламент № 677/76 на Комисията от 26 март 1976 г., (ОВ L 81, стр. 23) Регламент № 1871/76 на Комисията от 30 юли 1976 г., (ОВ L 206, стр. 23), Регламент № 2141/76 на Комисията от 31 август 1976 г. (ОВ L 240, стр. 17) и Регламент № 2372/76 на Комисията от 30 септември 1976 г. (ОВ L 268, стр. 17), трябва ли да се счита, че се дължи възстановяването на суми при износ на комбинирани фуражи по отношение само на зърнената съставка и влиза ли това в противоречие с общите принципи, които произтичат от посочените по-горе разпоредби за възстановяването, което трябва да се предостави при износа на комбинираните продукти и само по отношение на някои техни съставки, когато останалите съставки са били внесени временно?”

8. Тези въпроси по същество поставят три проблема. Първият е относно действието на преюдициалните решения, постановени от Съда на 5 юли 1977 г. спрямо трети страни, независимо дали те са частни лица, институции или национални съдилища (въпроси 1 и 2). Вторият е относно последиците, както в правната система на Общността, така и в тези на държавите-членки, на дадено решение за обявяване на недействителността на регламент, що се отнася до положението с таксите, които преди това са били налагани върху търговските оператори по силата на упоменатия регламент (въпрос 3). Третият проблем, поставен като втора възможност и чието естество е по-специфично, се отнася до особените характеристики на правилата относно възстановяването на суми при износ на някои селскостопански продукти (въпрос 4).

По първия и втория въпрос

9. Член 177 от Договора предвижда, че Съдът е компетентен да се произнесе по преюдициални въпроси във връзка с тълкуването на Договора и относно действителността и тълкуването на актове на институциите на Общността, включително регламенти, както на Съвета, така и на Комисията. Същата разпоредба във втора и трета алинея постановява, че националните съдилища могат или трябва, съобразно случая, да отнесат такива въпроси до Съда, когато се нуждаят от решение по този въпрос, за да вземат своето решение.

10. Обхватът на решения, постановени на това основание следва да се разглежда в контекста на целите на член 177 и на мястото, което той заема в цялата система на правна защита, установена по силата на Договорите.

11. Основната цел на правомощията, предоставени на Съда по силата на член 177, е да се гарантира, че правото на Общността се прилага еднакво от националните съдилища. Еднаквото прилагане на правото на Общността е задължително, не само когато национален съд се сблъска с норма на правото на Общността, чието значение и обхват трябва да бъдат уточнени; Също така е задължително, когато Съдът се сблъска със спор относно действителността на акт на институциите.

12. Когато съдът е сезиран съгласно член 177 да обяви недействителността на даден акт на някоя от институциите, налице са някои специални задължителни изисквания относно правната сигурност като допълнение към тези изисквания, които засягат еднаквото приложение на правото на Общността. От самото естество на такова обявяване следва, че даден национален съд не може да приложи акта, обявен за недействителен, без отново да породи сериозна несигурност по отношение на приложимото право на Общността.

13. От това следва, че независимо, че решение на Съда, постановено съгласно член 177 от Договора за обявяване недействителността на даден акт на някоя институция, по-специално регламент на Съвета или на Комисията, има за пряк адресат само националния съд, който повдигна въпроса пред Съда, достатъчно е за всеки друг национален съд да приема такъв акт за недействителен за целите на дадено решение, което той трябва да постанови.

14. Това твърдение, обаче, не означава че националните съдилища са лишени от правомощието, предоставено им по силата на член 177 от Договора, и на тези съдилища е поверено вземането на решение дали е налице нуждата от повторно отнасяне на въпроса, на който съдът вече е отговорил, когато съдът преди това вече е обявил недействителността на даден акт на институцията на Общността. Подобна нужда може да бъде налице, особено ако въпросите се отнасят до основанията, обхвата и евентуално последиците на по-рано установената недействителност.

15. Ако случаят не е такъв, националните съдилища изцяло са оправдани при определянето на това какво ще бъде действието, по делата, по които са сезирани, на решението за обявяване на даден акт за недействителен, произнесено от Съда по производство между други страни.

16. Освен това трябва също така да се отбележи, както Съдът призна в своите Решения от 19 октомври 1977 г. (по съединени дела 117/76 и 16/77, Ruckdeschel и Diamalt и съединени дела 124/76 и 20/77, Moulins de Pont-a-Mousson и Providence Agricole, Recueil 1977, стр. 1753 и 1795), че тъй като те са отговорни за изготвянето на обявените за недействителни регламенти, Съветът или Комисията трябва да определят, съобразно с решението на Съда, последиците на такова решение.

17. В контекста на предходните съображения и предвид обстоятелството, че чрез втория си въпрос националният съд пита, което е бил свободен да направи, дали Регламент № 563/76 е бил недействителен, отговорът следва да гласи, че това по същество е обстоятелството в основата на вече изложените съображения в Решенията от 5 юли 1977 г.

18. На първия и втория въпрос следователно трябва да се даде следния отговор:

а) независимо, че решение на Съда, постановено съгласно член 177 от Договора което обявява недействителността на даден акт на някоя институция, по-специално регламент на Съвета или на Комисията, има за пряк адресат само националния съд, който повдига въпроса пред Съда, достатъчно е за всеки друг

национален съд да приема такъв акт за недействителен за целите на дадено решение, което той трябва да постанови.

Това твърдение, обаче, не означава че националните съдилища са лишени от правомощието, предоставено им по силата на член 177 от Договора, и на тези съдилища е поверено вземането на решение дали е налице нуждата от повторно отнасяне на въпроса, на който съдът вече е отговорил, когато съдът преди това вече е обявил недействителността на даден акт на институцията на Общността. Подобна нужда може да бъде налице, особено ако въпросите се отнасят до основанията, обхвата и евентуално последиците на по-рано установената недействителност.

б) Регламент № 563/76 на Съвета от 15 март 1976 г. е недействителен поради мотивите, вече изложени в Решенията от 5 юли 1977 г. по дела 114 , 116 и съединени дела 119 и 120/76.

По третия въпрос

19. Третият въпрос най-общо е насочен към определянето на това, дали нормите на правото на Общността се прилагат спрямо исковете, повдигнати от страна на търговските оператори пред даден национален съд, за да получат възстановяване на общностните такси, които се дължат и са платени съгласно регламент на Съвета или на Комисията, дори ако този национален съд трябва да се въздържа от прилагането на такъв регламент като резултат от решение на Съда за обявяване на неговата недействителност. Поради особените обстоятелства на спора по главното производство този въпрос също така включва случая, в който търсените суми не са били платени от ищеца по главното производство, а от неговите доставчици, на които ищецът е възстановил тези суми.

20. Член 10, параграф 2 от Регламент № 563/76 предвижда, че всяка конфискувана гаранция ще се използва, за да компенсира разходите за интервенцията, за която няма фиксирана сума съгласно Регламент № 804/68 на Съвета относно общата организация на пазара с мляко и млечни продукти (ОВ, L 148, стр. 13). Следователно съответните суми съставляват собствени ресурси на Общностите по смисъла на член 4, параграф 1, първа алинея от Решение на Съвета от 21 април 1970 г. относно замяната на финансови вноски от държавите-членки от собствените ресурси на Общностите (ОВ L 94, стр. 19).

21. По силата на член 6 от това решение ресурсите на Общността, указани в членове 2, 3 и 4, трябва да се събират от държавите-членки в съответствие с националните разпоредби, наложени със закони, подзаконовни актове или административни разпоредби. Следователно, спорове във връзка с възстановяването на суми, събрани от името на Общността, попадат в обхвата на компетенцията на националните съдилища и трябва да бъдат решавани от тези съдилища чрез прилагането на техния собствен национален закон, както процесуален, така и материален, доколкото правото на Общността не е предвидило друго.

22. Следователно Регламент № 563/76, както се е прилагал преди да бъде обявен за недействителен, следва да се проучи, за да се провери дали той съдържа разпоредбите, които се отнасят до възстановяването на сумите, получени от органите на Общността или от националните органи, които действат от тяхно име съгласно този регламент.

23. В това отношение следва да се отбележи, че член 5 от Регламент № 563/76 изрично предвижда, че „в случай на договори, сключени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, последващите купувачи на продуктите, указани в членове 2 и 3, или на протеинови продукти, преработени от тях, ще поемат тежестта на разходите, които произтичат съгласно разпоредбите, установени в настоящия регламент „ Тази разпоредба предполага едностранно изменение при нужда на търговските договори, които преди това са сключени, за да може, както сочи петото съображение от регламента, справедливо да се подели тежестта на задължителната покупка на обезмаслено мляко на прах от всички оператори. Следователно операторите, които са задължени да закупят обезмаслено мляко на прах и които поради това са изложени на риск да изгубят своята гаранция, не трябва да понесат никаква загуба поради наложената такса, тъй като в случая на договори, предшестващи влизането в сила на този регламент, таксата автоматично се прехвърля към последващите купувачи. Тази система предполага, в случая на договори, сключени след влизането в сила на този регламент, постигането на същия резултат посредством действието на пазара и свободата на договаряне. Тъй като сумата на гаранциите, които трябва да се представят, широко съответства на тежестта, произтичаща от задължението за покупка, финансовото действие на тяхната загуба беше, в случая на търговски оператори, които са избрали да пожертват гаранцията, която сама по себе си се равнява на това, което изпълнението на задължението за покупка би довело в техния случай.

24. Съществуването през цялото време на прилагането на Регламент № 563/76 на Съвета на специално изготвена схема предназначена за разпространяване на икономическите последици на задълженията, които той налага, разрушава основата за действие за възстановяването на гаранциите, които са били предоставени и обявени за конфискувани, дори ако сходно действие би могло да бъде успешно осъществено само съгласно националния закон.

В тази връзка без значение е дали операторът всъщност е платил таксата или е решил да не го прави, поради причини, свързани с финансовата политика на неговото предприятие. Впоследствие, възстановяването само по себе си е изключено, ако самият оператор не е бил длъжен да заплати въпросната такса, която той доброволно е предплатил или е възстановил на неговите доставчици, като по този начин е демонстрирал, че те всъщност имат възможността да прехвърлят таксата.

25. Тази правна последица не трябва да се изключва от съображението, че тъй като Регламент № 563/76 е бил обявен за недействителен, той не може да е породил никакво правно действие. Тук става въпрос да се проучат икономическите последици, свързани с приложението на системата, установена по силата на регламента, доколкото тя в действителност определя поведението на засегнатите търговски оператори. Твърдението, че програмата предвижда в

действителност операторите да могат да прехвърлят наложената им такса на последващи етапи от икономическия процес, води до заключението, че в подобно на разглежданото по главното производство положение, действие по възстановяването на недължимо платената сума няма правно основание.

26. Съществуването през цялото време на прилагането на Регламент № 563/76 на Съвета на специално изготвена схема предназначена за разпространяване на икономическите последици на задълженията, които той налага, разрушава основата за действие за възстановяването на гаранциите, които са били предоставени и обявени за конфискувани, дори ако сходно действие би могло да бъде успешно осъществено само съгласно националния закон.

По четвъртия въпрос

27. Отговорът на четвъртия въпрос следва да помогне за разрешаването на проблема дали ищецът по главното производство има право на възстановяване при износ на суми за комбинирани фуражи, които отчасти се състоят от продукти от страни, които не са членки, посочени в член 3, параграф 1 от Регламент № 563/76 и които са били внесени и преработени в комбинирани фуражи съгласно система за митнически контрол, т.е. без да са били пуснати в свободно обращение в Общността.

28. Подобно поведение от страна на ищеца по главното производство е станало възможно по силата на член 10, параграф 2 от Регламент № 677/76 на Комисията от 26 март 1976 г. за създаване на подробни правила относно прилагането на системата за задължително купуване на обезмаслено мляко на прах, предвидено в Регламент № 563/76 (ОВ L 81, стр. 23). Съгласно тази разпоредба „компетентните органи на държавите-членки могат да допуснат вноса на продуктите, посочени в член 3, параграф 1 от Регламент № 563/76 (тоест на продукти, които са пуснати в свободно обращение само при изпълнението на задължението за покупка на определено количество обезмаслено мляко на прах) с цел тяхната преработка съгласно система за митнически контрол, ако предназначението на тези продукти е да бъдат изнесени извън митническата територия на Общността изцяло или отчасти под формата на компенсаторни продукти” Тази разпоредба е предназначена да освободи производителите на фуражи, които внасяха някои съставки на фуражите от страни, които не са членки (посочените в член 3 от Регламент № 563/76) от задължението да представят „протеинов сертификат,, т.е. – от задължението за покупка на обезмаслено мляко на прах, при условие че фуражите, в чиито състав се включват тези съставки, бъдат изнесени в страни, които не са членки.

29. Все пак, член 8, параграф 1, първа алинея от Регламент № 192/75 на Комисията от 17 януари 1975 г. за определяне на подробни правила за прилагането на възстановяването при износ на суми за селскостопански продукти (ОВ L 25, стр. 1) предвижда, че възстановяването на суми при износ трябва да се предоставя само по отношение на продукти, които са били в свободно обращение в Общността преди да бъдат изнесени.

30. Комбинираните разпоредби на член 10, параграф 2 от Регламент № 677/76 и на член 8, параграф 1 от Регламент № 192/75 позволиха на производители на

фуражи да направят избор между две възможности. Те постигнаха пускане в свободно обращение на съставките, които са внесли чрез заплащане на гаранцията или чрез купуване на указаното количество обезмаслено мляко на прах, което им позволяваше да получат възстановяване при износ на суми, ако те впоследствие изнесат въпросните фуражи. Или можеха да внесат същите продукти съгласно система за митнически контрол, като в този случай режима на активно усъвършенстване, им позволяваше да избегнат задължението за покупка на обезмаслено мляко на прах или да представят гаранция, но в този случай член 8, параграф 1 от Регламент № 192/75 изключваше възможността да им се възстановят суми при износ.

31. Четвъртият въпрос преди всичко има за цел да определи дали с оглед на обстоятелството, че ищецът е предпочел да избере системата за внос под митнически контрол, допустима по силата на член 10, параграф 2, посочена по-горе, просто за да избегне задължението за покупка, което е било обявено за незаконно, изводът трябва да бъде, че ищецът все още има право на възстановяване на суми при износ, все едно че изискването на член 8, параграф 1 е било изпълнено от негова страна.

32. На тази част от четвъртия въпрос трябва да се даде отрицателен отговор. Въсъщност нито недействителността на Регламент № 563/76, нито дори възможната недействителност на Регламент № 677/76, който е приет в негово изпълнение, могат по някакъв начин да нарушат задължителната сила на член 8, параграф 1 от Регламент № 192/75, съгласно който възстановяване на суми се допуска само по отношение на продукти, които са били в свободно обращение в Общността преди да бъдат изнесени.

33. На второ място, четвъртият въпрос има за цел да определи дали, независимо от всякакви съображения, по отношение на последиците на недействителността на Регламент № 563/76, ищецът по главното производство не е имал право на възстановяване при износ на основание трета алинея член 8, параграф 1 от Регламент № 192/75, който гласи че „когато комбинирани продукти, които отговарят на условията за възстановяване при износ, определено въз основа на износа на един или повече от техните съставки, това възстановяване се изплаща само доколкото съставката или съставките, по отношение на които са претендира възстановяването, попадат в обхвата на член 9, параграф 2 от Договора,, (т.е. те са в свободно обращение).

34. Ищецът по главното производство твърди, че въз основа на тази разпоредба той има право на възстановяване на суми при износ поне по отношение на тези съставки на комбинирани фуражи, изнасяни от него, които не са били внесени от страни, които не са членки, но които са с произход от Общността, в този случай по отношение на зърнените съставки в състава на тези фуражи.

35. Това тълкуване на член 8, параграф 1, трета алинея трябва да се отхвърли. Тази разпоредба се отнася само до случаите на износ на комбинирани продукти, които, като такива, не се ползват от възстановяване при износ, но които съдържат някои съставки, които се ползват от такова възстановяване. Това става ясно от самата формулировка на въпросната разпоредба, която изрично се

отнася до възстановявания, определени въз основа на един или повече от съставките на комбинираните продукти.

36. Следователно, тази разпоредба не касае случая на комбиниран продукт, който, като такъв, т.е. в своята цялост, се ползва от възстановяване при износ. В този случай, член 8, параграф 1, първа алинея регламентира условията за предоставянето на възстановяването; следователно всички съставки на даден продукт трябва да са с произход от Общността или да са били пуснати в свободно обращение на нейна територия.

37. Комбинираните фуражи попадат в подпозиция 23.07 б на Общата митническа тарифа. Възстановяването при износ, въпреки че се изчислява въз основа на съдържанието на зърнени продукти, що се отнася до тези зърнени продукти е фиксирано по отношение на продукта като цяло по такъв начин, че продуктът трябва да отговори на изискването на член 8, параграф 1, първа алинея, за да може да се ползва от възстановяването при износ.

38. Следователно отговорът на четвъртия въпрос следва да гласи:

а) обстоятелството, че Регламент № 563/76 е бил обявен за недействителен не оправдава дерогацията, била тя индивидуална, или обща от правилото, формулирано в първата алинея на член 8, параграф 1 от Регламент № 192/75;

б) член 8, параграф 1, трета алинея от Регламент № 192/75 обхваща само случая на комбиниран продукт, който, като такъв, не може да се ползва от възстановяване на суми при износ, но съдържа някои съставки, които могат. Той не обхваща случая на комбиниран продукт, който като такъв, се ползва от възстановяване и по отношение на който, се прилага условието, предвидено в член 8, параграф 1, първа алинея.

По съдебните разноски

39. Разходите, направени от италианското правителство, Съвета на Европейските общности и Комисията на Европейските общности, които представиха становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени му от страна на Tribunale Civile di Roma с определение от 21 януари 1980 г., реши:

1. Независимо че решение на Съда, постановено съгласно член 177 от Договора за обявяване на недействителността на даден акт на някоя институция, по-специално регламент на Съвета или на Комисията, има за

пряк адресат само националният съд, който повдига въпроса пред Съда, достатъчно е за всеки друг национален съд да приема такъв акт за недействителен за целите на дадено решение, което той трябва да постанови. Това твърдение, обаче, не означава че националните съдилища са лишени от правомощието, предоставено им по силата на член 177 от Договора, и на тези съдилища е поверено вземането на решение дали е налице нуждата от повторно отнасяне на въпроса, на който съдът вече е отговорил, когато съдът преди това вече е обявил недействителността на даден акт на институцията на Общността. Подобна нужда може да бъде налице, особено ако въпросите се отнасят до основанията, обхвата и евентуално последиците на по-рано установената недействителност.

2. Регламент № 563/76 на Съвета от 15 март 1976 г. е недействителен поради мотивите, вече изложени в Решенията от 5 юли 1977 г. по дела 114, 116 и съединени дела 119 и 120/76.

3. Съществуването през цялото време на прилагането на Регламент № 563/76 на Съвета на специално изготвена схема предназначена за разпространяване на икономическите последици на задълженията, които той налага, разрушава основата за действие за възстановяването на гаранциите, които са били предоставени и обявени за конфискувани, дори ако сходно действие би могло да бъде успешно осъществено само съгласно националния закон. В тази връзка без значение е дали операторът всъщност е платил таксата или е решил да не го прави, поради причини, свързани с финансовата политика на неговото предприятие. Впоследствие, възстановяването само по себе си е изключено, ако самият оператор не е бил длъжен да заплати въпросната такса, която той доброволно е предплатил или е възстановил на неговите доставчици, като по този начин е демонстрирал, че те всъщност имат възможността да прехвърлят таксата.

4. Обстоятелството, че Регламент № 563/76 е бил обявен за недействителен не оправдава дерогацията, била тя индивидуална, или обща от правилото, формулирано в първата алинея на член 8, параграф 1 от Регламент № 192/75;

5. Член 8, параграф 1, трета алинея от Регламент № 192/75 обхваща само случая на комбиниран продукт, който, като такъв, не може да се ползва от възстановяване на суми при износ, но съдържа някои съставки, които могат. Той не обхваща случая на комбиниран продукт, който като такъв, се ползва от възстановяване и по отношение на който, се прилага условието, предвидено в член 8, параграф 1, първа алинея.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 13 май 1981 година.

Подписи